

Teksti: Maria Loikkanen

Kirjoittaja on tamperelainen kirjallisuudenopiskelija

Satuja ja tarinoita

Eija Timonen & Pirkko-Liisa Surojegin: *Käsikäpälässä.*

Tammi 2004. 100 s.

ISBN 951-31-3083-5

Michael Ende: *Momo*

Suomentanut Marikki Makkonen

Wsoy 2004. 235 s.

ISBN 951-0-30148-5

SUOMESSA lapsille ja nuorille ilmestyy vuosittain kohtalainen määrä kirjoja, ja aina silloin tällöin joukkoon eksyy myös todellisia helmiä. Ehdottomasti viime vuoden parhaimpiin satukirjoihin kuuluva *Käsikäpälässä* sisältää maanläheisiä ja voimallisia tarinoita ihmisten ja eläinten välisestä kanssa käymisestä. **Eija Timonen** rakentaa tarinansa maagiselle realismille perinteiseen suomalaiseen maalaisympäristöön sekä eritoten metsän ja metsän asukkien läsnäololle, jonka vuoksi tarinat tuntuvatkin yhtä aikaa tavallisilta, maagisilta ja silti niin vaikuttavilta.

Timosen teksteissä ei ole samanlaista ilmiselvästi maagista sadun maailmaa piparkakkutaloineen tai kuninkaan linnoineen kuin **H.C. Andersenilla** tai **Raul Roineella**, vaan suomalainen luonto ja etenkin metsä elää koko ajan kirjan sivuilla. Tätä tunnelmaa tukevat **Pirkko-Liisa Surojeginin** mahtavan realistiset ja elävät kuvitukset. Kirjan voisi ostaa jo pelkästään kuvituksen vuoksi. Teksti ja kuvitus muodostavatkin upean kokonaisuuden, kirjaa voi todella suositella kaikille satujen ja tarinoiden ystäville. Timosen sadut ovat tuttuja myös TV2:n Taikapyörä-ohjelmasta.

Michael Enden *Momo* on yksi lasten- ja nuortenkirjallisuuden klassikkoteoksista. Saturomaani kertoo pienen pörröpäisen tytön taistelusta Aikapankin harmaita herroja vastaan, joita kukaan mukaan kuin pikku Momo ei pysty kunnolla näkemään ja muistamaan. Harmaat aikavarkaavat liikkuvat hiljaa joka puolella kaupunkia, ja lisääntyvät sitä mukaa, kun kaupungin asukkaat alistuvat kiireen valtaan. Momo on sympaattinen ja ajatuksia herättävä seikkailukertomus kiireen ja ainaisen työn teon vaikutuksista ihmisten elämässä. Saturomaanin "leimasta" huolimatta Momo sopii kaiken ikäisille saduista ja kertomuksista pitävälle lukijoille, tätä tarinaa ei ole mitenkään tietoisesti suunnattu tytöille, pojille tai aikuisille. Uutuuspainos on Michael Enden kuvittama juhlaiteos, kuvitukset ovat sympaattisia ja sopivat kirjaan erinomaisesti. Hassua kyllä, kirja on painettu kovin pienen tuntuisella fontilla, joka ei helpota lukemista lainkaan.